

بِفَسْیَةِ الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ

مُسْتَدَاعِن

السُّورَةِ الضَّالَّةِ الْوَسِيلَةِ وَالصَّغَابَةِ وَالْبَابِ الْخَامَةِ

لِلْإِمَامِ الْخَافِظِ الْبَاقِ الْمَقْسُومِ

الْحَبِيبِ عَبْدِ الْحَكِيمِ بْنِ الْحَكِيمِ الْبَارِزِ

رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى

الْمُتَوَفَّى سَنَةَ ١٣٢٧ هـ

تَهْفِيسِي ثَايَه تَه كَانِي :

سُورَةُ الْأَنْعَامِ

وَهَر كِيرَانِي : عَلَيْكُمْ بِالسَّنَةِ

نَفْسِي الْقُرْآنَ الْعَظِيمَ

سُورَةُ الْأَنْعَامِ

نَفْسِ الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ

مُسْتَدَاعِن

النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَالصَّحَابَةِ وَالتَّابِعِينَ

لِلْإِمَامِ الْحَافِظِ النَّاقِدِ الْمُفْتِيِّ

أَبِي مُحَمَّدٍ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْحَكِيمِ الْبَزْزِيِّ

رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى

الْمُتَوَفَّى سَنَةَ ١٢١٧ هـ

تفسيرى ثايه ته كانى :

سُورَةُ الْأَنْعَامِ

وهو كيرانى : عليكم بالسنة

سورة الأنعام

الله تعالیٰ فەرمووێه تی : (الْحَمْدُ لِلَّهِ)، [سُورَةُ الْأَنْعَامِ: ١] .

١ - ابن عباس وتی : عمر رضي الله عنه فەرمووی : ئەو زانیمان دەربارە سبحان الله، وە هیچ خودایەك نییە غەیری الله بە حەق كە شایەنی پەرستەن بێ، ئەو چی دەربارە (الْحَمْدُ لِلَّهِ)، علي رضي الله عنه فەرمووی : وشەیه‌کی رازی بوونی الله یە بۆخۆی .

٢ - ابن عباس وتی : وشە سۆپاسگوزاریە، وە کاتی بەندە دەلیت : الحمد لله، الله دەفەرموێت : بەندەم شوکرانە‌ی من کرد .

٣ - ابن عباس وتی : ئەو سۆپاسگوزاریە بۆ الله، خۆبە‌کەم زانیە بۆ الله، وە ئیقرار کردنە بە نێعمەتی الله وە دەستپێکردنی، وە جگە لەمەش .

٤ - کعب وتی : ئەمە ستایشی الله یە .

(الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ)، [سُورَةُ الْأَنْعَامِ: ۱].

۵ - له المعلى بن إسماعيل هوه، كه پياوئ هاتوته لای **أبي بن كعب** دهرباره‌ی قه‌دەر پرسپاری لیکرد.

وتی : پاک و بیگه‌ردی بۆ الله تعالی، به‌راستی الله ئاسمانه‌کان و زهوی درووست کردوو، وه خیر و شه‌ری درووست کردوو، هه‌رک‌ه‌سی بی‌ت به‌ خیره‌که به‌خته‌وهر و دلخووشی ده‌کات، وه هه‌رک‌ه‌سی بویت به‌ خراپ و شه‌ره‌که به‌دبه‌ختی ده‌کات.

۶ - **قتاره** وتی : الله ئاسمانه‌کانی پیش زهوی درووست کردوو.

۷ - **وهب بن منبه** ده‌لێت : عزیر وتی : ئه‌ی په‌روه‌ردگار فه‌رمانت به‌ ئاو کرد، به‌ستی له‌ناوه‌راستی هه‌وادا، له‌ناویاندا کردوونت به‌ جه‌وت، وه ناوت لی‌ناون ئاسمانه‌کان، پاشان فه‌رمانت به‌ ئاو کرد که له‌خۆله‌وه‌ بی‌نه‌ ده‌ره‌وه، وه فه‌رمانت کرد به‌ خۆل که جیاوازی له‌گه‌ل ئاو، ئه‌وه‌ش ئاوابوو، هه‌موو ئه‌مانه ناوت لی‌نان : زه‌ویه‌کان، وه هه‌موو ئاوه‌کانیش **[الله عزوجل ناوی لی‌نان]** : پرووباره‌کان.

ابن کثیر له **(البدایة - ۴/۶۶)** ده‌لێت : ناسراوه که‌وا عزیر یه‌کێک بووه له پی‌غه‌مبه‌ره‌کانی به‌نی ئیسرائیل

۸ - مجاهر دهرباره‌ی نه‌و ئایه‌ته : (الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ)، [سُورَةُ الْأَنْعَامِ: ۱] .

وتی : نه‌و ئایه‌ته دابه‌زی دهرباره‌ی زه‌ندقیقه‌کان، وتیان : الله تاریکایی و قالوچه‌کان و دوویشکه‌کان، وه نه هیچ شتیکی ناشرینی درووست نه‌کردووه، وه الله پرووناکی درووست کردووه وه له‌گه‌ل هه‌موو شتیکی جوان .

وتی : نه‌و ئایه‌ته دهرباره‌ی نه‌وان دابه‌زی .

۹ - السري له‌م ئایه‌ته‌دا : (وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ) .

وتی : الظلمات : تاریکایی شه‌وه .

۱۰ - قناره له‌هه‌مان ئایه‌ت ده‌لیت : الله تاریکایی پیش پرووناکی درووست کردووه .

(هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلًا وَأَجَلٌ مُّسَمًّى عِنْدَهُ ثُمَّ أَنْتُمْ تَمْتَرُونَ)
[سُورَةُ الْأَنْعَامِ: ۲]

۱۱ - ابن عباس دهرباره‌ی (قَضَىٰ أَجَلًا) ده‌لیت : نه‌وه خه‌وتنه، که رۆح تییدا ده‌مریت، پاشان بۆ خاوه‌نه‌که‌ی ده‌گه‌رپته‌وه کاتی هه‌لده‌ستیته‌وه .

۱۲ - ابن عباس دهرباره‌ی (وَأَجَلَ مُسَمًّى عِنْدَهُ ^{فیل}) ده‌لَیّت : ئه‌وه ئه‌جه‌لی مردنی ئینسانه .

۱۳ - قتاده دهرباره‌ی (قَضَى أَجَلًا وَأَجَلَ مُسَمًّى عِنْدَهُ ^{یصل}) ده‌لَیّت : ماوه‌ی ژیا‌نت تاوه‌کو پوژ‌ی مردنت، وه ماوه‌ی پوژ‌ی مردنت تاوه‌کو پوژ‌ی زیندوو‌بوونه‌وه‌ت، وه تو له نیوان دوو ماوه‌دا‌یت له الله له‌وه [واته له نیوان دوو ئه‌جه‌ل دا‌یت] .

۱۴ - السری دهرباره‌ی (ثُمَّ أَنْتُمْ تَمْتَرُونَ) ده‌لَیّت : گومان‌یان ده‌کرد [یا‌نی تمتر‌ون به‌مانای گومان‌کردن دی‌ت] .

۱۵ - قتاده له‌م ئایه‌ته‌دا : (لَقَضَى الْأَمْرُ)، [سُورَةُ الْأَنْعَامِ: ۸]

ده‌لَیّت : ئه‌گه‌ر فریشته‌مان دابه‌زاندبا، وه دواتریش باوه‌ریان نه‌هینابا، ئه‌وا سزای زور په‌له و خیرا بو‌یان ده‌هات .

۱۶ - السری به‌هه‌مان شیوه‌ پ‌یوا‌یه‌تی کردووه .

۱۷ - ابن عباس له‌م ئایه‌ته‌دا : (وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا)، [سُورَةُ الْأَنْعَامِ: ۹]

ده‌لَیّت : ئه‌گه‌ر فریشته‌یان بو هاتبا ئه‌وا بو‌یان نه‌ده‌هات ئیلا له‌سه‌ر شیوه‌ی پ‌یاو‌یکی ئه‌وان ده‌بوو، چونکه ئه‌وان ناتوانن فریشته‌ ب‌بینن .

۱۸ - محمد بن کعب له م ئایه ته دا : (وَمَنْ بَلَغَ)، [سُورَةُ الْأَنْعَامِ: ۱۹]

وتی : هه ركه سئ قورئان بگه یه نیئت وهك ئه وهیه پیغه مبه ری ﷺ بینیی،
پاشان خویندییه وه : (وَمَنْ بَلَغَ أَبْنَكُمْ لَتَشْهَدُونَ).

وه له حه دیسی ابی خالد ئه وه زیادهیه ههیه : وهك ئه وهی پیغه مبه ری ﷺ
بینیی و قسهی له گه ئدا کردبئ.

۱۹ - قتاره ده باره ی ئه مه : (لَا تُذِرْكُم بِهِ - وَمَنْ بَلَغَ)، [سُورَةُ الْأَنْعَامِ: ۱۹]

وتی : پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی : ده باره ی الله بگه یه نن، هه ركه سئ
ئایه تی له كتابی الله تعالی بگه یه نیئت، ئه وا فه رمانی الله تعالی گه یاندوو ه.

۲۰ - الربیع ده باره ی ئه مه : (وَأَوْحَىٰ إِلَيَّ هَٰذَا الْقُرْآنُ لِأُنذِرْكُم بِهِ - وَمَنْ بَلَغَ)،
[سُورَةُ الْأَنْعَامِ: ۱۹]

وتی : حه قه له سه ر ئه وه كه سه ی شوینی رسول الله ﷺ ده كه ویئت، به و
شیویه بانگه وازیان بكات وهك ئه وهی رسول الله ﷺ كردوویه تی، وه
ئاگاداریان بكاته وه وهك ئه وهی ئه و ئاگاداریان كردووته وه، رسول الله ﷺ
جهنگی له گه ئی هیچ كه سئ نه كردوو ه له خه ئکی هه تا وه كو بانگه وازی
ده كرد بۆ ئیسلام، ئه گه ر په تیان كر دیته وه و قبوولیان نه كر دیئت، ئه وه
به بئ جیا وازی هه موویانی ئاگادار كردووته وه.

۲۱ - قَتَارَة له م ئایه ته دا : (كَمَا يَعْرِفُونَ آبَاءَهُمْ)، [سُورَةُ الْأَنْعَامِ: ۲۰]

ده‌لئیت : ده‌یانزانی که ئیسلام دینی الله یه، وه محمد ﷺ نیردراوی الله یه،
ئه‌وه نوسرابوو بۆیان له ته‌وورات و ئینجیل .

۲۲ - عَکْرَمَة ده‌لئیت : النضر که له به‌نی عبد الدار بوو وتی : کاتی پوژی
قیامه‌ت هات ئه‌وا لات و عوزا شه‌فاعه‌تم بۆ ده‌که‌ن، الله تعالی ئه‌م ئایه‌ته‌ی
دابه‌زاند : (وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ ۚ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ
الظَّالِمُونَ)، [سُورَةُ الْأَنْعَامِ: ۲۱]

۲۳ - ابن عباس له م ئایه ته دا : (ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فِتْنَتُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا وَاللَّهِ رَبَّنَا
مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ)، [سُورَةُ الْأَنْعَامِ: ۲۳]

ده‌لئیت : واته : دوورپووه موشریکه‌کان، الله ناوی لی‌ناون دوورپوو
چونکه شیرکیان شاردۆته‌وه وه ئیمانیان ده‌رخستوو، له کاتی له‌ناو ئاگرن
ده‌لئین : ئاماده‌بن لی‌ره درۆ بکه‌ن، به‌لکو سوودمان پێ بگه‌یه‌نی‌ت، هه‌روه‌کو
چۆن له دونیادا سوودی پێگه‌یان‌دین، ئیمه له‌دونیادا درۆمان کرد و سوودی
پێگه‌یان‌دین له حه‌قمان وه له خوینمان وه له مال و سامانمان، ئینجا ده‌لئین :
ئه‌ی په‌روه‌ردگارمان والله ئیمه موشریک نه‌بووین .

۲۳ - مجاهر له هه مان ئایه ت : (وَاللَّهُ رَبَّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ)

ده‌ئیت : قسه‌ی ئه‌هلی شیرکه، کاتێ ده‌بینن هه‌مووان دینه‌ ده‌روهه [له ئاگر] ئیلا ئه‌هلی شیرک نه‌بێ، وه‌ ده‌بینن له‌ تاوانه‌کانیان خو‌شبووه، به‌لام الله له‌ شیرکیان خو‌شنا‌ییت .

: خالیکی زورگرینگی مونا‌فیک دیاری ده‌کات که درۆ کردنه، ته‌نانه‌ت له‌ ئاگریش هه‌روازناهیئن و درۆ ده‌که‌ن، والله المستعان .

له‌ هه‌مان کات لی‌خو‌شبوونی الله بو‌تاوانه‌کانی ئه‌هلی شیرک، واته‌ هه‌رچی تاوانیک که کردبێتیا‌ن غه‌یری شیرک لی‌یان خو‌شده‌بێت ئه‌گه‌رچی ئه‌هلی شیرکیش بن، به‌لام له‌ شیرکه‌که‌یان خو‌شنا‌ییت .

۲۴ - قناره له‌م ئایه‌ته‌دا : (أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا)، [سُورَةُ الْأَنْعَامِ: ۲۵]

ده‌ئیت : به‌ گو‌ییه‌کانیان ده‌بیستن، به‌لام هه‌یج شتی تی‌ناگه‌ن، وه‌کو ئاژه‌ل کاتێ بانگ‌کردنی ده‌بیستی، به‌لام نازانی که چی پێ ده‌لێن .

۲۵ - ابن عباس ده‌لێ : هه‌موو شتی‌ک له‌ قورئان : (وَلَوْ) [سُورَةُ الْأَنْعَامِ: ۲۸]

بوو، ئه‌وا هه‌رگیز ئه‌و‌شته‌ نابیت

: واتە لە ھەر شوێنێکی قورئان (ولو) ھەبوو، ئەوا بزانه ئەو شتە نابێ ھەرگیز، لەم ئایەتە ئەفەرموی ئەگەر بگەرێنر ابانەو ھەبۆ دونیا ئەوا دەگەرێنەو ھەسەرھەمان کوفر، خوێ ھەرگیز ناتوانرێ بگەرێنەو ھەبۆ دونیا، مەبەستە کەى ئاوايە، واللہ اعلم .

(حَتَّىٰ إِذَا جَاءَتْهُمْ السَّاعَةُ)، [سُورَةُ الْأَنْعَامِ: ٣١] .

٢٦ - **عکرمە** دەلێت : پۆژی قیامەت نایەت تاوھکو بانگدەرێک بانگ دەکات : پۆژی قیامەت ھات، پۆژی قیامەت ھات، پۆژی قیامەت ھات، سێ جار .

٢٧ - **رسول اللہ ﷺ** لەم ئایەتەدا : (يَحْسَرَتْنَا)، [سُورَةُ الْأَنْعَامِ: ٣١] .

فەرموویەتی : (الحسرة : ئەوھێ کە ئەھلی ئاگر شوینەکانیان دەبینن لەبەھەشت کە بۆیان دانرابوو لەبەھەشت، فەرمووی : ئا ئەو ھەسرەتە) .

٢٨ - **ابن عباس** لەم وتەییە : (یا حسرة)، دەلێت : پەشیمانبوونەوھێ .

٢٩ - **السدي** لەم ئایەتە : (عَلَىٰ مَا فَرَّطْنَا فِيهَا)، [سُورَةُ الْأَنْعَامِ: ٣١] .

ئەمما (فَرَّطْنَا) واتە : ئەوھێ لەدەستیان چوو لە کردەوھێ بەھەشت .

٣٠ - **مجاھر** لەمەدا (یا حسرة) وتی : ئەو ھەسرەتەیان بەسەریانەو ھەبوو کە گالتەیان بە نێردراوھکان دەکرد .

۳۱ - **مرزوق** وتى : كافر يان خراپە كار پروويان وەردەگىرن ئەوكاتەى لەگۆر دەهيىنرئەنە دەرەو، وەكو ناشرىنترين شيۆە دەبينرئەن، وە ناخۆشترين بۆن، دەلئيت : تۆ كىي؟

ئەويش دەلئيت : مەگەر نامناسى؟

دەلئيت : نەخىر، الله شيۆەى زۆر ناشرين كردووى، وە بۆنى زۆر ناخۆش كردووى .

دەلئيت : من كردهو خراپەكانتم، ئەو ئەو كردهو پيسانە و بۆن پيسەيە كە لەدونيە هەتبوو .

وتى : بەدرىژاي سەرمكەوتى لەدونيادا، دەى ئامادەبە سەركەو، ئەو ئەو فەرمايشتەيە : **(وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَى ظُهُورِهِمْ أَلَا سَاءَ مَا يَزِرُونَ)** [سورة الأنعام: ۳۱] .

۳۲ - **السرى** لەم ئايەتەدا **(يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَى ظُهُورِهِمْ)**

وتى : هيچ پياويكى زالم نامرئيت، كە دەخريتە گۆرەو ئىللا پياويكى پرووخسار ناشرين دئتە لای، رەنگى رەشە، وە بۆنى پيسە، وە جليكى پيسى لەبەرە تاوہكو لەگەلى دەخريتە گۆرەو **[واتە لەگەل پياوہ زالمەكە]**، كاتى دەبينى پىي دەلئيت : پرووخسارت چەندە ناشرينە .

ئەويش دەلئيت : ئەو كردهو ناشرينەكانتە .

دهلیت : بۆنت چه‌نده ناخۆش و پیسه .

ئه‌ویش دهلیت : ئه‌وه بۆنی کرده‌وه‌کانتە و ناخۆش و پیسه .

دهلیت : جله‌کانت چه‌نده پیسن .

وتی : ئه‌ویش دهلیت : ئه‌وه کرده‌وه‌کانتە و پیسن .

پیی دهلیت : تۆ کییت؟

دهلیت : من کرده‌وه‌کانتە .

وتی : ئه‌ویش له‌گه‌ڵیدا ده‌بیّت له‌گۆره‌که‌ی، جا کاتی له‌ رۆژی قیامه‌ت
زیندوو کرایه‌وه، پیی دهلیت : تۆم هه‌لگرت له‌ دونیادا به‌ چێژ و شه‌هه‌وات،
ئه‌مرۆ تۆ من هه‌لده‌گری .

وتی : به‌سه‌رپشتی سه‌رده‌که‌وئ، لیی ده‌خوړیّت تا ده‌خړیته ناو ئاگر،
ئه‌مه ئه‌و فه‌رمایشته‌یه : (يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَى ظُهُورِهِمْ) .

۳۳ - عقبه‌ بن عامر رضي الله عنه، وتی : گویم له‌ رسول الله ﷺ بوو
ده‌یفه‌رموو ئه‌گه‌ر بینیت که‌وا الله به‌ به‌نده‌یه‌ک ده‌به‌خشیّت، وه ئه‌ویش .
به‌نده‌که . به‌رده‌وامه له‌سه‌ر تاوانه‌کانی، ئه‌وا ئه‌وه ئیستدرجاه، پاشان ئه‌م
ئایه‌ته‌ی الله خوینده‌وه : (فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّىٰ
إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ)، [سُورَةُ الْأَنْعَامِ: ۴۴] .

: استدراج : واته الله بهره بهره شتانیك ده به خشیت به به که سانی تاوانبارو کافر له مال و سامان و مندال بۆ ماوهیه کی دریژ، وه هه رئه وهش ده کاته هوی له ناوبردنیان .

(وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ)، [سُورَةُ الْأَنْعَامِ: ٤٥] .

٣٤ - ابن عباس وتی : پاشان جبریل علیه السلام فه رمووی : ئه ی محمد بلی : (الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ)، [سُورَةُ الْفَاتِحَةِ: ٢] .

فه رمووی : ئه ی محمد بلی، هه موو درووستکراوه کان هی الله ن، وه هه موو ئاسمانه کان و ئه وهی تییدایه، وه هه موو زهویه کان ئه وهی تییدایه و له نیوانیان دایه، له وهی دهیزانیت و له وهی نایزانیت .

٣٥ - أبي العالی له م ئایه ته : (رَبِّ الْعَالَمِينَ)، [سُورَةُ الْأَنْعَامِ: ٤٥] .

وتی : ئینسانه کان جیهانیکن، وه جننه کان جیهانیکن، وه جگه له وانهش ههژده ههزار جیهانی تر هه ن، یان چوارده ههزار جیهان له فریشته کان له سه ر زهوی، وه زهوی چوار زاویه یه له هه ریه ک له زاویه کان سیانزه ههزار جیهانه وه پینج سه د جیهانه، که الله تعالی درووستیانی کردووه بۆ په رستی خوی .

٣٦ - تبع له و قه وله ی الله تعالی : (رَبِّ الْعَالَمِينَ) .

وتی : جیهانه‌کان هه‌زار ئوممه‌تن، شه‌ش سه‌د هه‌زار له‌ناو به‌حرن، وه
چوار سه‌دیان له‌سه‌ر وشکانین (سُبْحَنَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ) .

۳۷ - ماهان وتی : کۆمه‌لیک هاتنه‌ لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ، وتیان : ئه‌ی
رسول الله ئیمه‌ تووشی تاوانی گه‌وره‌ بووین .

پیغه‌مبه‌ریش ﷺ هیچ وه‌لامیکی نه‌دانه‌وه‌، کاتی که رۆشتن، ئه‌م
ئایه‌ته‌ دابه‌زی : (وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلَمٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَى
نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ) ، [سُورَةُ الْأَنْعَامِ: ۵۴] ، جا بانگیانی کرد و بۆیانی خوینده‌وه‌ .

۳۸ - عکرمه‌ له‌م ئایه‌ته‌دا : (وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ) ، [سُورَةُ الْأَنْعَامِ: ۶۰] .

وتی : له‌کاتی نوستندا نه‌فسه‌کان [ئینسانه‌کان] ده‌مرن، هیچ شه‌ویک
نییه‌ ئیلا الله عزوجل رۆحی هه‌موویان ده‌مرینیت، ئینجا پرسیار له‌هه‌موو
نه‌فسه‌کان ده‌کرئ سه‌باره‌ت به‌وه‌ی خاوه‌نه‌که‌ی کردوویه‌تی له‌ رۆژدا،
پاشان بانگی فریشته‌ی گیانکی‌شان ده‌کرئ، [الله عزوجل به‌ فریشته‌که‌]
ده‌فه‌رمویت : ئه‌وه‌ بمړینه‌، ئه‌وه‌ بمړینه‌ .

وه هیچ رۆژیک نییه‌ ئیلا فریشته‌ی گیانکی‌شان سه‌یری کتابی ژبانی
خه‌لك ده‌کات .

قسه‌کار ده‌فه‌رمویت : سئ، وه ده‌فه‌رمویت ده‌لیت : پینج .

: قائل یقول : مه به سستی الله تعالی یه ، که فه رمان به ملک الموت ده کات سئ جاریان
پینج جارسه یری کتابی ژیا نی خه لک کات ، والله اعلم .

۳۹ - ابن عباس له م ئایه ته دا : (تَوَفَّيْتُهُ رُسُلَنَا وَهُمْ لَا يُفَرِّطُونَ)، [سُورَةُ
الْأَنْعَامِ: ۶۱]

وتی : یارمه تیدهرانی فریشته‌ی گیانکی‌شانن .

: له م ته فسیره دوو خال وهرده گیرئ :

۱ - ملک الموت به ته نیا گیانی ئینسانه کان ناکیشئ ، به لکویارمه تیدهری هه یه که
الله خوئ ده زانیئت چه ندن .

۲ - نه مه قورسی گیانکی‌شان دهرده خات .
والله اعلم .

۴۰ - ابن عباس له م ئایه ته دا : ﴿قُلْ مَنْ يُجِيبُكُمْ مِّنْ ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ
تَدْعُونَهُ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً﴾ .

ده لئیت : نه گهر پیاوئ رپگای حه قی ونکردایه داوای له الله ده کرد : ﴿لَّيِّنٌ
أَنْجَنَّا مِنْ هَذِهِ ۖ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ﴾ ، [سُورَةُ الْأَنْعَامِ: ۶۳] .

۴۱ - أبی العفیف، که هاوه‌لی معاذ بن جبل بووه، وتی : ئه‌هلی به‌هه‌شت ده‌خرینه ناو به‌هه‌شته‌وه به‌پیی ئهم چوار به‌شه‌وه : ته‌قواداران، پاشان سوپاسگوزاران، پاشان ئه‌وانه‌ی له‌ الله ده‌ترسن، پاشان هاوه‌لانی ده‌سته راست.

وتی : بۆچی ناویان لی‌نراوه سوپاسگوزاران؟

وتی : سوپاسی الله یان کردووه له‌کاتی خوشیدا، وه نه‌فسیان گه‌راندووته‌وه بۆ ئارامی له‌کاتی به‌لادا، ئه‌وانه له‌سه‌ر شوینه‌واری ته‌قواداران.

۴۲ - الحسن له‌م ئایه‌ته‌دا : ﴿قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِّنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْبَسَكُمْ شِيعًا﴾، [سُورَةُ الْأَنْعَامِ: ۶۵].

وتی : سزاکان بۆیان راگیراوه تاوه‌کو تاوانه‌که ده‌که‌ن، که تاوانه‌که‌یان کرد سزا بۆیان ده‌نێردری.

(أَوْ يَلْبَسَكُمْ شِيعًا)، [سُورَةُ الْأَنْعَامِ: ۶۵].

۴۳ - ابن عباس ده‌لێت : الشیع : هه‌واو ئاره‌زووه جیاوازه‌کانن .

۴۴ - مجاهد وتی : هه‌رشتی فیتنه و جیاوازی تێدا بێت .

٤٥ - ابن عباس له م ئایه ته دا : (وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا)،
[سُورَةُ الْأَنْعَامِ: ٦٨] .

وه هاوشیوهی ئه مه له قورئان، وتی : الله تعالی فه رمانی کردووه به کۆک
بوون ئیمانداران [واته متفق بوونیان له بابته کان]، وه نه هی کردووه له جیاوازی
و بوون به گرووپ، وه هه والی پیداون که : ئه وانهی پێش ئیوه تیاچوون به هوی
مشتومری و مناقشه کردن بووه له دیندا .

(عَلِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ)، [سُورَةُ الْأَنْعَامِ: ٧٣] .

٤٦ - الحسن وتی : (الشهادة) : ئه وهی که دروستکراوه کان دهیبن .
وه (الغیب) : ئه وهی له ئیوه شاراوهیه و نایبین .

(وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ أَسِرَّ)، [سُورَةُ الْأَنْعَامِ: ٧٤] .

به چه ند شیوازیك ته فسیری بو کراوه :

یه که م :

٤٧ - ابن عباس وتی : مانای (آزر) : بته، وه باوکی إبراهيم علیه السلام
ناوی (یازر) بووه، وه دایکی ناوی (مثنی) بووه، وه خیزانی ناوی (ساره) بووه .

وه دایکی إسماعیل ناوی (هاجر) بووه، که له هه‌مان کات خزمه‌تکاری پیغه‌مبه‌ر إبراهيم بوو علیه السلام.

٤٨ - السري له‌هه‌مان نایه‌ت : ناوی باوکی آزره، به‌لام ده‌لیت : به‌لکو ناوی (تارح)، وه (آزر) ناوی بته، وتی : **(أَتَّخِذُ أَصْنَامًا)**.

دووه‌م :

٤٩ - ابن عباس وتی : باوکی إبراهيم علیه السلام ناوی (آزر) نه‌بووه، به‌لکو ناوی (تارح) بووه.

٥٠ - مجاهد وتی : (آزر) باوکی إبراهيم علیه السلام نه‌بووه.

(وَكَذَلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ)، [سُورَةُ الْأَنْعَامِ: ٧٥].

به‌چهند شیوازیك ته‌فسیرکراوه :

یه‌که‌م :

٥١ - ابن عباس وتی : نیوانی زهوی و ئاسمان پی نیشاندره‌تا سه‌یری ئه‌وانی ده‌کرد له‌سه‌ر به‌ردیکه‌وه، وه به‌رده‌که‌ش له‌سه‌ر نه‌هه‌نگه‌که‌بوو، وه ئه‌و نه‌هه‌نگه‌که‌خه‌لک خواردنی لی وهرده‌گریت هه‌تاوه‌کو الله بریار له‌نیوانیان ده‌دات.

۵۲ - ابن عباس له هه‌مان ئایەت وتی : واتە : خۆر و مانگ و ئەستێرە [واتە کە موڵکی زهوی و ئاسمانی پێ نیشاندرایە ئەوا خۆر و مانگ و ئەستێرە بوو، والله اعلم].

۵۳ - مجاهد یش بەهه‌مان شیوه‌ی رپوایەت کردووه .

دووه‌م :

۵۴ - هه‌روه‌ها ابن عباس ده‌لێت : واتە موڵکی زهوی و ئاسمانه‌کان، وه دروستکراوی زهوی و ئاسمانه‌کان .

سێه‌م :

۵۵ - عکرمه‌ وتی : ئەوه فریشتەیه [واتە وشە‌ی . ملکوتا . هه‌ر به‌مانای فریشتەیه]، به‌لام به‌زمانی النبطیة پێ ده‌لێن : ملکوتا .

زمانی النبطیة : زمانیکی کۆنی سامییە کە له هه‌ندیک ناوچه‌ی پۆژه‌لاتی کۆن به‌کارده‌یت، له‌وانه‌ ئەوانا‌وچانه‌ی کە ده‌که‌ونه‌ سوریا و لو‌بنان و ئوردنی ئیستا .

ئەم زمانه‌ له سه‌ده‌کانی ناوه‌راستدا به‌کارهاتووه‌ و به‌ نووسینی ناوازه‌ی تایبه‌تمه‌ند بووه‌ کە به‌ (النسخ النبطي) ناسراوه‌ و زۆرجار نووسینه‌کانی په‌یوه‌ست بوون به‌ بابەته‌ ئایینییه‌کانه‌وه‌ .

هه‌رچه‌نده زمانى النبطية وهك زمانه سامییه‌كانى ديكه‌ی وهك عه‌ره‌بى و عیبرى
ئاشنا نییه، به‌لام به‌های می‌ژووی هه‌یه، وه زمانى النبطية له بنچینه‌دا بۆ ده‌ق وئه‌ده‌بیاتی
ئایینی مه‌سیحیدا به‌کارهاتوو ه .

۵۵ - مجاهر له‌هه‌مان ئایه‌ت وتی : حه‌وت ئاسمان تاوه‌كو عه‌رش بۆ
إبراهيم عليه السلام ده‌ركه‌وتن سه‌یرى كردن، وه حه‌وت زه‌وى بۆی
ده‌ركه‌وتن و سه‌یرى ده‌كردن **[واته ئه‌وه‌نده شتى پێ نیشیاندراره، ته‌نانه‌ت حه‌وت
چینی زه‌وى و ئاسمانیش، والله أعلم]** .

۵۶ - السري وتی : له‌سه‌ر به‌ردیك دانرا، وه ده‌رگاكانى ئاسمانى بۆ
كرايه‌وه، سه‌یرى مولكى الله تعالى ده‌كرد له‌ویدا، ته‌نانه‌ت سه‌یرى شوئى
خۆى كرد له‌ به‌هه‌شت .

وه ده‌رگای زه‌ویه‌كانى بۆ كرايه‌وه هه‌تاوه‌كو سه‌یرى خواره‌وه‌ی زه‌وى
كرد، ئه‌وه ئه‌و فه‌رمايشته‌یه كه ده‌فه‌رموئیت : **(وَأَتَيْنَاهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا)**،
[سُورَةُ الْعَنْكَبُوتِ: ۲۷] .

هواره‌م :

۵۷ - أبى صالح وتی : حه‌قه **[واته حه‌قى پێ نیشاندراره، والله أعلم]** .

(فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَىٰ كَوْكَبًا^ص)، [سُورَةُ الْأَنْعَامِ: ٧٦] .

۵۸ - السدي وتی : ئه‌وه [هه‌ساره‌ی] موشته‌ریه .

: جا له حاشیه‌که ره‌وایه‌تیکی ترهاتوو هه‌ر له السدي که ده‌ئیت : (رأى کوکبا) ئه‌وه موشته‌ریه، وه له کاتی مه‌غریبدا رووه‌وقیبله ده‌رده‌که‌وئیت .

۵۹ - زید بن أسلم له‌م ئایه‌ته‌دا : (تَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مِّنْ نَّشَأٍ^ق)، [سُورَةُ الْأَنْعَامِ:

۸۳] .

ده‌ئیت : ئه‌وه عیلمه، که الله تعالی ویستی له‌هه‌رکه‌سی بێ به‌هوی عیلمه‌وه به‌رزى ده‌کاته‌وه له‌ دونیادا .

(وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا هَدَيْنَا مِن قَبْلُ وَمِن ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَىٰ وَهَارُونَ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ)، [سُورَةُ الْأَنْعَامِ: ۸۴] .

۶۰ - حرب بن الأسود وتی : الحجاج ناردی به‌دوای یحیی بن یعمر، وتی : پیم‌گه‌یشتوو که‌وا تو پیت وایه که الحسن و الحسين له نه‌وه‌ی رسول الله ﷺ بن و له کتییی الله تعالی دا هاتوو؟

وه منیش له سه ره تا که ی تاوه کو کو تاییه که ی سه یرم کرد و نه مدو زیه وه .

[یحیی بن یعمر] وتی : ئایه مه گهر سورتهی الأنعام نه تخویند و وته وه : (وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ دَاوُودَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ) تا گه یشته (وَيَحْيَى وَعِيسَى)، [سُورَةُ الْأَنْعَامِ: ٨٥] ؟
ئه ویش وتی : به ئی .

وتی : ئایه مه گهر له نه وه ی ابراهیم نیه و باوکی نییه ؟
وتی : راسته که ی .

٦١ - قَتَارَةَ لَهُمُ نَائِيَةً هَذَا : (أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ فَبِهِدَتْهُمْ أَقْتَدَهُ)، [سُورَةُ الْأَنْعَامِ: ٩٠] .

وتی : الله تعالی باسی هه ژده پیغه مبه ری کردووه، پاشان فه رمانی کردووه به پیغه مبه رتان [واته رسول الله ﷺ] که ئیقتدا بکات پیان، وتی : ئیوهش ئیقتدا بکه ن به چاکه کارانی پیش خو تان .

٦٢ - ابن عباس لهم نائيه تها : (قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا)، [سُورَةُ الْأَنْعَامِ: ٩٠] .

فه رمووی : ئه ی محمد پیان بلّی : که ئیمه داوای هیچ پاداشتی کتان لینا که ی نه وه ی که بانگه وازیتان ده که ی .

(وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ)، [سُورَةُ الْأَنْعَامِ: ۹۱] .

۶۳ - ابن عباس و تی : ئه‌وانه کافره‌کانن که باوه‌ریان به‌هیز و قودره‌تی الله تعالی نییه، ههرکه‌سی باوه‌ری به الله بی که به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا توانا و قودره‌تی هه‌یه، ئه‌وا الله یان به‌گه‌وره زانیوه به‌قه‌د ئه‌وه‌ی که شایه‌نی به‌گه‌وره زانینه، وه ههرکه‌سی باوه‌ری به‌مه نه‌بی‌ت، ئه‌وا باوه‌ری نیه به الله تعالی به‌قه‌د ئه‌وه‌ی شایه‌نی به‌گه‌وره زانینه .

۶۴ - ابن عباس له‌م ئایه‌ته‌دا : (إِذْ قَالُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ عَلَيَّ بَشَرٍ مِّنْ شَيْءٍ)، واته له به‌نی ئیسرائیل، یه‌هودیه‌کان وتیان : الله کتیی به‌سه‌رتدا دابه‌زاندوو؟

[رسول الله ﷺ] فه‌رمووی : به‌ئی .

وتیان : والله کتیی‌کیشت له‌ئاسمانه‌وه بو دانه‌به‌زیوه،

الله تعالی ئه‌وه‌ی دابه‌زاند : (قُلْ) ئه‌ی محمد بئی (مَنْ أَنزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ - مُوسَى نُورًا وَهُدًى لِلنَّاسِ تَجْعَلُونَهُ)، [سُورَةُ الْأَنْعَامِ: ۹۱] .

(وَعَلِّمْتُمْ مَّا لَمْ تَعْلَمُوا أَنْتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ)، [سُورَةُ الْأَنْعَامِ: ٩١] .

٦٥ - قَتَادَة وتی : ئەوانە جولەکەو گاورن، کە قەومێ بوون الله عیلمی پێیانداوو، بەلام ئیقتدایان پێنه‌کرد، وه وهریان نه‌گرت، وه کرده‌وه‌شیان پێنه‌کرد، الله تعالی له‌مه‌دا زهمی کرده‌وه‌یان ده‌کات .

(وَلْتُنْذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ)، [سُورَةُ الْأَنْعَامِ: ٩٢] .

٦٦ - ابن عباس وتی : مه‌به‌ست له (أم القرى) واته : مه‌ککه .

٦٧ - السري وتی : (أُمُّ الْقُرَىٰ)، ئەوه مه‌ککه‌یه، وه ناوی لی‌نراوه : (أم القرى)، چونکه‌یه‌که‌م مأل بوو که له‌وی دانرا .
وه به‌هه‌مان شیوه‌ له‌ مجاهد و الضحاک و الحسن و قتادة و يحيى بن يعمر و أبي فاختة رپوايه‌ت کراوه .

(وَهُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ)، [سُورَةُ الْأَنْعَامِ: ٩٢] .

٦٨ - مسروق وتی : کاتی نوێژه‌کانیان ده‌پاریزن [واته نوێژه‌کان له‌کاتی

خوی ده‌که‌ن] .

٦٩ - قَتَارَة وتی : ده‌ستنوئژ و کاتی نوئژه‌کانیان، وه ږکوع و سوجده‌کانیان ده‌پارژن [واته که ده‌ستنوئژیان گرت به‌شیوه‌یه‌کی جوان ده‌ستنوئژ ده‌گرن، به‌وشیوه‌یه‌کی هاتووه، وه له‌کاتی خو‌ی نوئژه‌کان ده‌که‌ن، وه ږکوع و سوجده‌بردنیان به‌وشیوه‌یه‌کی هاتووه، والله اعلم].

٧٠ - أبا خلف الأعمى وتی : ابن أبي سرح وه‌حی بؤ پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌نوسی، نه‌هلی مه‌که‌هاتنه‌لای، وتیان : نه‌ی ابن أبي سرح چؤن قورئان بؤ ابن أبي كبشة ده‌نوسیت‌ه‌وه؟

وتی : ده‌توانم چؤن ویستم ئاوا بینوسم، الله تعالی نه‌و ئایه‌ته‌ی دابه‌زاند : **(وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا)**، [سُورَةُ الْأَنْعَامِ: ٩٣].

: ابن أبي كبشة مه‌به‌ستیان پیغه‌مبه‌ر محمد ﷺ .

قورده‌یش نه‌سه‌بی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌گه‌راند‌ه‌وه بؤ أبي كبشة، که (وه‌ب بن عبد مناف بن زهرة) باو‌کی (آمنة) دای‌کی پیغه‌مبه‌ر ﷺ کونیه‌ی (أبا كبشة) بوو، والله أعلم.

٧١ - السري له‌م ئایه‌ته‌دا : **(وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ)** [سُورَةُ الْأَنْعَامِ: ٩٣].

وتی : نه‌م ئایه‌ته‌ده‌رباره‌ی عبد الله بن سعد بن أبي سرح القرشي دابه‌زی، که مسؤل‌مان ببوو، وه‌حی بؤ پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌نوسیه‌وه، کات‌ی به‌سه‌ریدا

ده‌خوینرایه‌وه [که بنوسیت]: (سمیعا علیما)، ئەو دهینوسی: (علیما حکیما)،
وه گهر وتبای بنوسه: (علیما حکیما)، ئەو دهینوسی: (سمیعا علیما)، ئیتر
گومانیان لی‌کرد و ئەویش کوفری کرد، وه [عبد الله بن سعد] وتی: گهر محمد
وه‌حی بۆی هاتبیت، ئەوا وه‌حی بۆ منیش هاتوو ه.

: عبد الله بن سعد برای شیری ئیمامی عثمان بن عفان بووه رضي الله عنه، ئەو
کاره‌ی که کردوویه‌تی له دوا‌ی مسوڵمانیه‌تی بوو که مرتد بوویه‌وه، ئیتر دووباره
گه‌رایه‌وه بۆمه‌ککه، به‌لام له کاتی فه‌تی مه‌ککه خۆی له‌مالی ئیمامی عثمان رضي
الله عنه ده‌شاریته‌وه له ترسان، پاشانیش به‌یعت وهرده‌گری و ته‌وبه‌ ده‌کات، ئیتر
له‌وکاتیه‌وه مرتد نه‌بۆته‌وه، بگره له چه‌ندین شه‌رپش به‌ژدار بووه و بۆته قائد و مجاهد،
والله اعلم.

٧٢ - ابن عباس له‌م ئایه‌ته‌دا: (وَالْمَلِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ) وتی: ئەوه
له‌کاتی مردنه، وه (البسط): لی‌دانه (يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ)، [سُورَةُ مُحَمَّدٍ:
٢٧].

٧٣ - أبي صالح له‌ ئایه‌ته‌دا: (بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ)، وتی: به‌ سزا [واته به‌سزا
رۆحیان ده‌کی‌شریت له‌کاتی مردن].

۷۴ - ابن عباس وتی : دوو ئایه‌ت هه‌ن که ئاماژه به کافران ده‌که‌ن له کاتی مردنیان : (وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ) تاوه‌کو : (بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ)، [سُورَةُ الْأَنْعَامِ: ۹۳] .

وتی : ئه‌وه دوو ئایه‌ته‌ن که ئاماژه به کافره‌کان ده‌دات له دونیادا .

(وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا)، [سُورَةُ الْأَنْعَامِ: ۹۶] .

۷۵ - قتاده له‌م ئایه‌ته‌دا وتی : هه‌موو بائنده و ئاژه‌لیک تییدا پشوو ده‌ده‌ن [واته له شه‌ودا] .

۷۶ - عبد العزيز بن أبي راور وتی : صهیب له‌لای خیزانه‌که‌ی بوو، جا [صهیب] بۆ ماوه‌یه‌کی درێژ له شه‌ودا ده‌مايه‌وه، جا [خیزانه‌که‌ی] پێی وت : ئه‌ی صهیب تۆ خراپ له‌گه‌ڵ خۆتدا ده‌که‌ی .

صهیب وتی : الله شه‌وی گیراوه بۆ صهیب تا تییدا پشوو بدات، به‌پراستی صهیب گهر باسی به‌هه‌شت بکری تامة‌زرۆی بۆ زیاتر ده‌بی، وه گهر باسی ئاگیریش بکری ئه‌وا خه‌وی ده‌فری و نامینیت [وه‌ک مه‌جازی و ایوتوه نه‌ک خه‌وه‌که به‌فریت، یانی وه‌ک هه‌ندی که‌س که گهر خه‌وی نه‌مینی ده‌لیت خه‌وم فری نه‌ما] .

۷۷ - ابن عباس لهم ئایه‌ته‌دا : (سُبْحَنَهُ)، [سُورَةُ الْأَنْعَامِ: ۱۰۰]، وتی :

به‌ریکردنی خو‌یه‌تی الله له هه‌موو خراپه‌یه‌ك، پاشان عمر به علي رضي الله عنهما وت وه هاوه‌لانیشی له لا بوو : لا إله إلا الله ئیمه ئه‌ومان ده‌ناسی، ئه‌ی سبحان الله چیه‌؟

وتی : علي رضي الله عنه وتی : وشه‌یه‌كه الله بۆخۆی خوشده‌و‌یت، وه پێی رازیه، وه خۆشه‌ویسته له‌لای كه بیل‌یت .

۷۸ - زید بن أسلم لهم ئایه‌ته‌دا : (قَدْ جَاءَكُمْ بَصَائِرٌ مِنْ رَبِّكُمْ)، [سُورَةُ

الْأَنْعَامِ: ۱۰۴] .

ده‌ل‌یت : الله تعالی فه‌رموویه‌تی : (البصائر) : هیدایه‌ته، بینینی ئه‌وه‌ی له‌دلیان دایه بۆ دینه‌كه‌یان، ئه‌وه ئه‌و بینینه‌ی چاوی سه‌ر نییه، وه خو‌یندیه‌وه : (فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَرُ وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ)، [سُورَةُ الْحَجِّ: ۴۶] .

وتی : به‌راستی دین بینین و‌یستنی هه‌یه له‌و دله‌دا .

(وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا)، [سُورَةُ الْأَنْعَامِ: ۱۰۷]

۷۹ - ابن عباس وتی : الله تبارك وتعالی ده‌فه‌رمو‌یت : ئه‌گه‌ر و‌یستبام

هه‌موویانم كۆده‌كرده‌وه له‌سه‌ر هیدایه‌ت .

۸۰ - ابن عباس له‌م ئایه‌ته‌دا : (وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَسُبُّوا اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ)، [سُورَةُ الْأَنْعَامِ: ۱۰۸] .

[کافره‌کان] وتیان : ئه‌ی محمد کۆتای بینه به قسه‌وتن به خواکانمان، یانیش ئیمه جنیو به په‌روه‌دگارت ده‌لین، الله تعالی رڼگری لیکردن له‌وه‌ی قسه به بته‌کانیان بلین : (فَيَسُبُّوا اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ) .

۸۱ - قتارہ وتی : مسولمانانه‌کان قسه‌یان به بته‌کانی کافره‌کان ده‌وت، کافره‌کانیش دوژمنانه جنیویان ده‌دا به الله تعالی به‌بی عیلم، الله تعالی ئه‌م ئایه‌ته‌ی دابه‌زاند : (وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ)، [سُورَةُ الْأَنْعَامِ: ۱۰۸] .

۸۲ - السری له‌م ئایه‌ته‌دا : (وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَسُبُّوا اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ)، [سُورَةُ الْأَنْعَامِ: ۱۰۸] .

وتی : کاتئ ابا طالب نزیکی مردن بوویه‌وه، قریش وتی : وهرن با بچینه لای ئه‌و پیاوه، فه‌رمانی پیبکه‌ین که رڼگری له‌و کوره برایه‌ی بکات به‌رامبه‌ر ئیمه، چونکه به‌راستی ئیمه شه‌رم ده‌که‌ین دوا‌ی مردنی بیکوژین، عه‌ره‌ب ده‌لئت : رڼگری ده‌که‌ن له‌وه‌ی که مرد ئینجا بیکوژن .

ئیتړ ئه‌وانه‌ی که چووبوون أبو سفیان و أبو جهل و النضر بن الحارث و أمیه و أبي ابنا خلف و عقبة بن أبي معیط و عمرو بن العاص، و الأسود بن البختری، وه پیاوړکی تریش له‌گه‌لیان نیردرابوو پئی ده‌وترا : المطلب .

وتیان : داوای چونه ژووره‌وه‌یان کرد بو لای أبي طالب، هاته لای أبا طالب، وتی : ئه‌وانه گه‌ورانى قه‌ومه‌که‌ت ده‌یانه‌وئیت بیڼه لات، ئه‌ویش رپڼگه‌یدان بیڼ، که چوونه لای .

وتیان : ئه‌ی أبا طالب تو گه‌وره‌ی و پیشه‌وامانی، وه محمد نازارمان ده‌دات، وه نازاری خواکانمان ده‌دات، پیمان خوښه بانگی بکه‌یت که وازبیڼیت له‌باسکردنی خواکانمان، ئیمه‌ش واز له‌خوای ئه‌و دینین .

بانگی کرد، پیغه‌مبه‌ر ﷺ هات، أبو طالب پئی وت : ئه‌وانه قه‌ومی تون وه کوری مامتن .

رسول الله ﷺ فه‌رمووی : **چیتان ده‌وئیت؟**

وتیان : ده‌مانه‌وئیت واز له‌ خواکانمان بیڼیت، ئیمه‌ش واز له‌ تو و خوای تو دینین .

پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی : **ئایه ده‌تانه‌وئیت ئه‌وه‌تان پئ بده‌م، ئایه ئیوه ناماده‌ن وشه‌یه‌کتان پئ بده‌م که گهر قسه‌ی پئ بکه‌ن، ئه‌وا ده‌سه‌لاتی**

عهرب دهگرنه دهست، وه عهجه میش بهمه پشتیوانیتان دهکات، وه جزیه تان
پی ددهن؟

أبو جهل وتی : وأبیک [وهک سویندیک به کارمیناوه یاخود وهک پشتگیری و
تهئکیدبون]، پیتی ددهین دهی وهک نهوه، نهو وشهیه چییه؟

پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرمووی : بَلَّيْن : لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ .

نهوانیش پشتیان لیکرد و رعتیان کردهوه .

أبو طالب وتی : جگه لهو وشهیه بلّی، چونکه قهومه کت لهوه دترسن

پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرمووی : نهی مامه من جگه لهو وشهیه وشهی تر نالیم

تاكو خور دینن، دهستان بخه نه دهستم، نهگهر خورم بو بینن، دهست

بخه نه دهستم جگه لهوه هیچی تر نالیم [مه بهستی پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ئینکاری کردن

بووه لهوهی که غهیری وشهی لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وشهی تر نالیم، وه که باسی خور هینانی

کردووه وهک مه جازیهک، وه بو مستحیل بوونی گورانی رهئی پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ که وشه کهی

بگوریت، واللّه اعلم] .

دهیویست که بی ئومیدیان بکات ئیتر [کافرهکان] تورهبوون، وه

وتیان : بهسیکه له قسه وتن به خواکانمان گهرنا ئیمهش قسهت پیده لیین،

وه قسه بهوهش ده لیین که فهرمانت پیده کات، نهوه نهو فهرمایشته بوو :

(فیسبوا الله عدوًّا بغير علم) .

۸۳ - اَبی اَمَامَة رضي الله عنه فہرمووی : رسول الله ﷺ دہفہرمویت : ئہی باوکی ذر پہنا بگرہ بہ الله له شہیتانی جن و مروؤف .

فہرمووی : ئہی پیغہمبہری الله ﷺ ئایہ مروؤفیش شہیتانی ھہیہ ؟

فہرمووی : بہئ، (شَيْطَانِ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ زُخْرَفَ الْقَوْلِ غُرُورًا)، [سُورَةُ الْأَنْعَامِ: ۱۱۲] .

۸۴ - ابن عباس له م ئایہ تہ دا : (زُخْرَفَ الْقَوْلِ غُرُورًا)، [سُورَةُ الْأَنْعَامِ: ۱۱۲] .

وتی : قسہ کانی یہ کتر جوان دہ کەن، تاوہ کو شوین فیتنہ کانیان بکەوی .

۸۵ - وہ ریوایہ ت کراوہ له **مجاہد** و **عکرمہ** کہ دہئین : شتی باطل بہ زمانیان دہرازیئنہ وہ .

(وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ)، [سُورَةُ الْأَنْعَامِ: ۱۱۴] .

۸۶ - ربیعہ وتی : الله تبارک وتعالی قورئانی دابہ زاندووہ وہ شوینیکی بہ جیہیشتووہ بۆ سوننہ ت، رسول الله ﷺ سوننہ تی ھیناوہ، وہ شوینیکی بہ جیہیشتووہ بۆ پھئی [بیگومان پھئی درووست نہ ک له خوئہ وہ بیت] .

۸۷ - الربیع له م ئایه ته‌دا : (وَذَرُوا ظَهْرَ الْإِثْمِ وَبَاطِنَهُ)، وتی : الله تعالی ریځری کردووه له تاوانی نه‌ینی و ناشکرا که نه‌نجامی بده‌یت .

۸۸ - ابن عباس له م ئایه ته‌دا : (وَذَرُوا ظَهْرَ الْإِثْمِ)، وتی : (ظاهر الإثم) : زه‌واج‌کردنه له‌گه‌ل دایکان و کچه‌کانیان .
ابن عباس وتی : (باطنه) : زینایه .

سعید بن جبیر یش هه‌مان ته‌فسیری بو کردووه .

۸۹ - ابي زمیل وتی : لای ابن عباس دانیشتبووم، وه المختار بن ابي عبید مناقشه‌ی کردووه، ئیتر پیاویک هاته لای ابن عباس، وتی : ئه‌ی باوکی عباس أبو إسحاق پی وایه که نه‌و شه‌و وه‌حی بو دیت .

ابن عباس وتی : راسته، ئه‌ویش به‌مه نار‌ه‌حه‌ت بوو .

وتم : ئایه ابن عباس ده‌لیت راسته؟

ابن عباس وتی : دوو وه‌حی هه‌یه، وه‌حی الله و وه‌حی شه‌یتان، وه‌حی الله تعالی بو محمد ﷺ، وه‌حی شه‌یتان بو دوست و خو‌شه‌ویست‌انیه‌تی، پاشان ئه‌مه‌ی خوینده‌وه : (وَإِنَّ الشَّيْطَانَ لِيُوحُونَ إِلَيْكَ أَوْلِيَاءَهُمْ)، [سُورَةُ الْأَنْعَامِ: ۱۲۱] .

خه‌واریج درو ده‌که‌ن

۹۰ - عیسی بن عبد الرحمن وتی : پرسیارم له الشعبي کرد دهرباره‌ی
ئهم ئایه‌ته : (وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ)، [سُورَةُ الْأَنْعَامِ: ۱۲۱]، عیسی وتویه‌تی
: ئه‌وه خه‌وارجه‌کان پیا‌یان وایه دهرباره‌ی ده‌سه‌لات‌داره .

الشعبي وتی : درو‌یان کرد، ئه‌و ئایه‌ته دابه‌زیوه دهرباره‌ی موشریکان،
که هاوه‌لانی رسول الله ﷺ مشتومریان ده‌کرد، ده‌یانوت : ئه‌مما ئه‌وه‌ی الله
نه‌یکوشتووه نایخو‌ین واته هی مردوو، یانیش ئه‌وه‌ی ئیوه‌بیکوژن ئه‌وا لی
ده‌خو‌ین، ئینجا الله تعالی ئه‌م ئایه‌ته‌ی دابه‌زاند : (وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللَّهِ
عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ)، تاوه‌کو (إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ)، وتی : ئه‌گه‌ر گوشتی مردوو بخو‌ن،
وه گو‌یرایه‌لیان بکه‌ن ئه‌وا له موشریکانن [خه‌وارج له‌هه‌موو پرویه‌که‌وه
به‌درو‌زن ناویان هی‌نراوه، وه پوچه‌ل کراوه‌ته‌وه بیرو‌ریان] .

(أَوْ مَن كَانَ مَيِّتًا فَأُحْيَيْنَاهُ)، [سُورَةُ الْأَنْعَامِ: ۱۲۲] .

۹۱ - الضحاک وتی : [ئه‌و ئایه‌ت مه‌به‌ستی پی] عمر بن الخطاب له رضي الله
عنه .

۹۲ - زید بن أسلم له هه‌مان ئایه‌ت وتی : رسول الله ﷺ دوعای ده‌کرد،
ده‌یفه‌رموو : ئه‌ی په‌روه‌ردگار ئیسلام به‌عیززه‌ت بکه‌ به‌ أبی جهل بن هشام یان
عمر بن الخطاب .

وتی : ههردووکیان له ناو گومرای مردبوون، الله تعالی ئیسلامی زیندوو کردهوه به عمر رضي الله عنه وه به عزیزهتی کرد، وه أبا جهل یش له ناو گومرای و مردوویه که ی جیگیری کرد،
وتی : ده باره ی ئه وانه ئه و ئایه ته دابه زی .

(فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ ۖ لِلْإِسْلَامِ)، [سُورَةُ الْأَنْعَامِ: ١٢٥] .

۹۳ - رسول الله ﷺ له م ئایه ته دا فه رموویه تی : ئه گهر ئیمان چوو ه دلیکه وه، ئه و فراوان و ههستی دنیایی دوورست ده بیئت .

وتیان : ئه ی رسول الله ﷺ ئایه بو ئه مه هیه نیشانه یه ک هه یه ؟

فه رمووی : به ئی، ده گهریته وه بو مالی هه میشه یی [واته بیر له قیامهت و مالی هه میشه یی ده کاته وه]، وه دوورده که ویتته وه له مالی بهووده [مه بهستی له دونیا یه]، وه خو ئاماده کردن بو مردن پیش ئه وه ی بمریئت .

۹۴ - ابن عباس له م ئایه ته دا : (وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا)، [سُورَةُ الْأَنْعَامِ: ١٢٥] .

ده لیئت : الله بیه ویت گومرای بکات، له سه ری ته نگ و ته سک ده کات هه تاوه کو ئیسلام له سه ری ته نگ ده بیئت، ئیسلامیش خو ی فراوانه، ئه وه ئه وه یه که ده فه رمویت : (وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ)، [سُورَةُ الْحَجِّ: ٧٨] .

ده‌لئیت : هیچ ته‌سکی و ته‌نگیه‌کی له‌سه‌رتان دانه‌ناوه .

۹۵ - الأوزاعی له‌م ئایه‌ته‌دا : (وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ ۖ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِي السَّمَاءِ)، [سُورَةُ الْأَنْعَامِ: ۱۲۵] .

ده‌لئیت : چۆن ده‌توانریت که‌سی که‌ الله سینگی ته‌نگ و ته‌سک کردبیتته‌وه و ببیتته‌ مسولمان؟!

۹۶ - ابن عباس له‌م ئایه‌ته‌دا : (كَأَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِي السَّمَاءِ)، [سُورَةُ الْأَنْعَامِ: ۱۲۵] .

ده‌لئیت : هه‌روه‌کو چۆن به‌نی ئاده‌م ناتوانییت بگاته ئاسمان، به‌هه‌مان شیوه ناتوانییت ئیمان و توحید بخاته دلیه‌وه هه‌تاوه‌کو الله تعالی ده‌یخاته دلیه‌وه .

(وَلَا تُسْرِفُوا ۚ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ)، [سُورَةُ الْأَنْعَامِ: ۱۴۱] .

۹۷ - مجاهد وتی : ئه‌گه‌ر به‌قه‌د ابی قبیس زی‌رت له‌ گوێپرایه‌ی الله تعالی دا خه‌رج کردبیت، ئه‌وا ئیسرافت نه‌کردوو .

وه ئه‌گه‌ر صاعی‌کت له‌ سه‌رپیچی الله تعالی دا خه‌رج کردبیت، ئه‌وا ئیسرافت کردوو .

۹۸ - عون بن عبد الله وتی : ئه‌وه‌ی که مائی که‌سی تر ده‌خوات .

۹۹ - السدی له‌مه‌دا (وَلَا تُسْرِفُوا)، وتی : ماله‌کانتان مه‌به‌خشن و خوشتان به‌هه‌ژاری بمیننه‌وه .

: واته به‌و شیوازه مه‌به‌خشه که دو اتر خۆت موحتاجی که‌سی تر ببیته‌وه، والله اعلم.

۱۰۰ - ابی مجلز له‌م ئایه‌ته : (وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوتَ الشَّيْطَانِ)، [سُورَةُ الْأَنْعَامِ:

۱۴۲].

وتی : ئاگادارکردنه‌وه‌یه له‌سه‌رپیچی .

۱۰۱ - الولید الهمدانی وتی : پرسیارم له‌قتاده کرد ده‌باره‌ی فه‌رمایشتی

الله تعالی، وتم ئایه ئه‌م ئایه‌ته : (وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوتَ الشَّيْطَانِ) له‌گه‌ل چیه‌تی؟

[قتاده] وتی : هه‌رچی سه‌رپیچی‌کردنی الله تعالی ئه‌وا له‌هه‌نگاوه‌کانی

شه‌یتانه .

۱۰۲ - ابن زبیر له‌م ئایه‌ته‌دا : (خُطُوتِ الشَّيْطَانِ)، وتی : شوینکه‌وته‌ی

گوپرایه‌ی شه‌یتان مه‌بن، ئه‌وه تاوانه بو‌تان، گوپرایه‌ی کردنی شه‌یتان بو

پیسه‌کانه [واته پیسه‌کان گوپرایه‌ی شه‌یتان ده‌که‌ن] .

(قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا)، [سُورَةُ الْأَنْعَامِ: ۱۴۵].

۱۰۳ - ابن عباس وتی : جاهیلیه کان شتانیکیان ده‌خوارد، وه وازیان له شتانیک کی پیس هی‌نابوو، الله تعالی پی‌غه‌مبه‌ری بو ناردن ﷺ، وه کتیی بو دابه‌زاندن، چه‌لالی چه‌لال کرد، وه حرامیشی چه‌رام کرد، نه‌وهی چه‌لال بوو چه‌لالی کرد، نه‌وهی چه‌رامیش بوو چه‌رامی کرد، وه نه‌وهشی که لی بیده‌نگ بوو نه‌وا لی خوشبوو، پاشان نه‌م ئایه‌ته‌ی خوینده‌وه : (قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا).

۱۰۴ - جابر بن زید وتی : پرسیارم له البحر کرد واته ابن عباس : ده‌باره‌ی پیاویک که سه‌رده‌برئ و له‌بیرده‌کات [بسم الله بکات].
نه‌ویش نه‌و ئایه‌ته‌ی خوینده‌وه : (قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا).

: وهك گه‌وره‌ی و پرزاستی به ابن عباسی وتوه به‌حروالله اعلم.

۱۰۵ - مجاهد له‌م ئایه‌ته‌دا : (فَمَنْ أَضْطَرُّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ)، [سُورَةُ الْأَنْعَامِ:

۱۴۵].

ده‌لئیت : نابئت نه‌وکه‌سه‌ ریگاگر بیئت [واته نه‌وانه‌ی ریگه له‌خه‌لکی ده‌گرن]، وه نه‌ له‌ پیشه‌وای مسولمانان جیابوبئته‌وه، وه نه‌ له‌ ژیر سه‌ریچی الله

دەرچیت ئەوا پرووخسەتی بۆ هەیه، وه هەرکەسێ زیاده‌پۆیی تێدابکات، یان بگەرێتەوه سەری، یان لەسەرپێچی الله دا بێت، ئەوا پرووخسەتی بۆ نییه ئەگەر ناچاریش بێت .

۱۰۶ - **سعيد بن جبیر** له هه‌مان ئایه‌ت ده‌لێت : ئەوه‌ی پێگری له‌خه‌لك ده‌كات پرووخسەتی بۆ نییه ئەگەر برسی بێت و گوشتی مردوو بخوات، یان گەر تینوو بێ عاره‌ق بخواته‌وه .

۱۰۷ - **مقاتل بن حیان** له‌م ئایه‌ته‌دا : (**عَفُورٌ رَّحِيمٌ**)، [سُورَةُ الْأَنْعَامِ: ۱۴۵] .
ده‌لێت : ئەوه‌ی که ده‌خوریت له‌کاتی ناچاریدا، وه پێمان گه‌یشته‌وه والله أعلم : که نابێ له‌سێ تیکه زیاتر بێت .

۱۰۸ - **ابن طامس** له‌ باوکیه‌وه، که پیاویک به‌ ابن عباس ی وت : خه‌لكی ده‌لێن : شه‌ر به‌قه‌ده‌ر نییه .

ابن عباس وتی : له‌ نیوان ئیمه و ئەه‌لی قه‌ده‌ر ئەم ئایه‌ته‌ هه‌یه : (**سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّى ذَاقُوا بَأْسَنَا قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا ۖ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ**)، تاوه‌کو (**فَلَوْ شَاءَ لَهَدَيْنَكُمْ أَجْمَعِينَ**) [سُورَةُ الْأَنْعَامِ: ۱۴۸ - ۱۴۹] .

(أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا)، [سُورَةُ الْأَنْعَامِ: ١٥١].

۱۰۹ - عبادة بن الصامت وتی : رسول الله ﷺ به چهوت سیفات
وهسیهتی بۆ کردوین : شیرک بۆ الله تعالی بریارندهین، ئەگەر سووتانیدیانی،
و پارچه کرایت، و هه‌لواسرایت .

(وَلَا تَقْرُبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطْنٌ)، [سُورَةُ الْأَنْعَامِ: ١٥١].

۱۱۰ - ابن عباس له‌م ئایه‌ته‌دا وتی : جاهیلیه‌کان له‌ نه‌ینیدا زینایان به
خرابه‌ نه‌ده‌زانی، له‌ ئاشکرادا به‌ ناشرینیان داده‌نا، الله تعالی زینای چه‌رام
کردوو به‌ نه‌یی و ئاشکرا .

کی به‌یعه‌تم پی‌ده‌رات؟

۱۱۱ - عبادة بن الصامت وتی : رسول الله ﷺ فه‌رمووی : کی به‌یعه‌تم
پی‌ده‌دات له‌سه‌ر ئەم سی ئایه‌تانه‌؟

پاشان ئەم ئایه‌ته‌ی خوینده‌وه : (قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ أَلَّا
تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِمَّنْ إِمْلَقَ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ
وَلَا تَقْرُبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطْنٌ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ

ذَلِكُمْ وَصَّكُم بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ)، [سُورَةُ الْأَنْعَامِ: ۱۵۱]، هه‌تاوه‌کو سی
ئایه‌ته‌که‌ی ته‌واوکرد.

پاشان فه‌رمووی: هه‌رکه‌سی به‌رامبه‌ر به‌م ئایه‌تانه به‌وه‌فا بیّت [واته له‌ژیر
به‌یعه‌ته‌که ده‌رنه‌چ] **ثُمَّ وَاللّٰهُ تَعَالٰی پاداشتی پښ دده‌دات**، وه هه‌رکه‌سی شتی [له‌م
ئایه‌تانه] **که‌م بکاته‌وه**، **ئهو سزای الله تعالی ی پیده‌گات له دنیادا**، وه
هه‌رکه‌سی **دوایبخات بو قیامت** **ئهو فه‌رمانه‌که‌ی په‌یوه‌سته به‌ الله تعالی**،
گه‌ر ویستی لیبت [سزاکه‌ی] پیده‌دات، وه گه‌ر به‌یوه‌یت لی خوشده‌بیّت.

۱۱۲ - زید بن اسلم له‌م ئایه‌ته‌دا: **(وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ**
أَحْسَنُ)، [سُورَةُ الْأَنْعَامِ: ۱۵۲].

وتی: **(بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ)**: **ئهو‌یه که بیخوات له‌گه‌لیان گه‌ر هه‌ژار بوو**،
به‌لام گه‌ر ده‌وله‌م‌ند بوو نابی بیخوات [واته **ئهو‌که‌سه‌ی که سه‌رپه‌رشتیاری**
منداله بن باوکه‌کان ده‌کات هه‌ژار بوو **ئهو ده‌توانیت له‌و بره‌ خواردنه‌ی که بن**
باوکه‌کان هه‌یانه له‌گه‌لیان بیخوات به‌لام زیاده‌پو‌ی و زو‌لم نه‌کات، به‌تایبه‌ت گه‌ر
منداله‌کان باوکیان ده‌وله‌م‌ند بوو، به‌لام گه‌ر سه‌رپه‌رشتیار خوی ده‌وله‌م‌ند بوو وه
توانای خواردنی پو‌ژانه‌ی هه‌بوو **ئهو نابی له‌گه‌ل منداله بن باوکه‌کان بیخوات**].

الله تعالی فه‌رموویه‌تی: **(وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ**
بِالْمَعْرُوفِ)، [سُورَةُ النَّسَاءِ: ۶].

پرسیاری لیکرا ده‌رباره‌ی جلو به‌رگ.

[زید بن أسلم] وتی : الله تعالى باسی جلی نه کردووه، به‌لکو باسی خواردنی کردووه .

(أَشَدُّهُ) مَهَبَتْ لِيْ مِهْنٌ سَأَلَهُ؟

(حَتَّى يَبْلُغَ أَشَدَّهُ)، [سُورَةُ الْأَنْعَامِ: ١٥٢] .

۱۱۳ - ابن عباس وتی : سی و سی سألَه .

مجاهد و قتادة به‌همان شیوه ریوایه‌تیاں کردووه .

۱۱۴ - الحسن وتی : چل سألَه .

۱۱۵ - سعید بن جبیر وتی : هه‌ژده سألَه .

۱۱۶ - السدي وتی : سی سألَه .

۱۱۷ - عكرمة وتی : بیست و پینج سألَه .

۱۱۸ - محمد بن قيس وتی : پانزه سألَه .

(ذَلِكُمْ وَصَّنَّكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ)، [سُورَةُ الْأَنْعَامِ: ١٥٣] .

۱۱۹ - الضحاك لهم نایه‌ته‌دا : (لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ) .

ده‌لێت : به‌لکو له ئاگر بترسن به کردنی پێنج نوێژه‌که .

: والله اعلم ئەمانه ده‌گریته‌وه :

۱ - که پێنج نوێژه‌که ئەنجام ده‌دهیت یادی ئاگرو قیامه‌ت بکه‌ی .

۲ - گوته‌ی دوعا‌که‌ی رسول الله ﷺ له دوا‌ی ته‌حیات کاته‌ی ده‌فه‌رمو‌یت : (اللهم إني أعوذ بك من عذاب القبر، ومن عذاب النار، ومن فتنة المحيا والممات، ومن فتنة المسيح الدجال)، رواه البخاري (۱۳۷۷) .

(ثُمَّ ءَاتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ)، [سُورَةُ الْأَنْعَامِ: ۱۵۴] .

۱۲۰ - پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموو‌یه‌تی : ته‌ورات له شه‌شه‌م شه‌وی ره‌مه‌زان دابه‌زی .

۱۲۱ - زید بن أسلم له‌م ئایه‌ته‌دا : (وَإِنْ كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغَفْلِينَ)، [سُورَةُ الْأَنْعَامِ: ۱۵۶] .

وتی : (الدراسة) خو‌یندنه‌وه و عیلمه .

وه خو‌یندیه‌وه : ئه‌وه‌ی تییدا‌یه بیخو‌یننه‌وه و دیراسه‌ی بکه‌ن .

وتی : فێرن له‌وه‌ی تییدا‌یه، ئەمه به‌نه‌زانی نه‌هاتووه [والله اعلم واته بو‌ئه‌وه

نه‌هاتووه تو‌نه‌بخو‌ینی‌ه‌وه یان بێ ئاگایانه بیخو‌ینی‌ته‌وه] .

وہ خویندیہ وہ : (وَلْيَقُولُوا دَرَسْتَ)، [سُورَةُ الْأَنْعَامِ: ۱۰۵] .

۱۲۲ - السري له م ئايه ته دا : (وَإِنْ كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغَفْلِينَ)، وتی : ئه گەر بئ ئاگابین له خویندنه وهی، ئه وا نازانین چیه .

۱۲۳ - عبر الله له م ئايه ته دا : (أَوْ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ)، [سُورَةُ الْأَنْعَامِ: ۱۵۸] .

وتی : خۆر و مانگ هه لڊین، وهك دوو وشتری پیکه وه له رۆژئاواوه .

۱۲۴ - عمرو بن العاص له م ئايه ته دا : (لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَتُهَا لَمْ تَكُنْ ءَامَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيْمَتِهَا خَيْرًا)، [سُورَةُ الْأَنْعَامِ: ۱۵۸] .

وتی : [ئه وکاته ی] خۆر له خۆرئاواوه هه لڤات .

: واته كه خۆر له خۆرئاواوه هه لڤات ههچ تهوبه يهك وهرناگیرئ و سوودی پیناگه يه نیت چونكه قیامهت هه لڤه ستئ، والله اعلم .

۱۲۵ - ابن عباس له م ئايه ته دا : (إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا)، [سُورَةُ الْأَنْعَامِ: ۱۵۹] .

ده لیت : الله تعالى فه رمانی به ئیمانداران کردوو به جه ماعهت [واته هه موویان له سه ریهك رېباز بن و ناکۆك نه بن]، وه رېگری کردوو له جیاوازی و

دوبه ره کی، وه پئی راگه یاندووین که : ئه وانهی پئش ئه وان به هوئی مناقشه و مشتومریه وه دهربارهی دین له ناوچوون .

۱۲۶ - السری له م ئایه ته دا : (لَسْتُ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ)، [سُورَةُ الْأَنْعَامِ: ۱۵۹] .

ده لیت : فه رمان به کوشتنیان نه کرا، دواتر [ئایه ته که] نه سخ بووه، ئیتر فه رمانکرا به کوشتنیان له سورهتی براءة [واته توبه] .

۱۲۷ - پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی : (له رۆژی جومعه دا سئ که س ئاماده

ده بن : پیاویک که ئاماده بووه و قسه ی بئ سوود ده کات که ئه ویش پشکیکی لی هه یه .

وه پیاویک که بو دوعا کردن ئاماده بووه، که ئه ویش پیاویکه و داوا له الله تعالی ده کات، گهر الله ویستی لیبت پئی ده به خشیئت، وه گهر ویستی لیبت لی قه دهغه ده کات .

وه پیاویک که ئاماده بووه به گوئیگری و بیدهنگیه وه [واته گوئی راگرتوو به ژیری و بیدهنگی و هیچ قسه ناکات]، وه سنووری که سی مسولمان نابەزینیئت و ئازاری هیچ که سی نادات، ئا ئه وه که فاره تی ئه و جومعه یه شه که له دوا ی دیت، وه سئ رۆژی دیکه شی بو زیاد ده کری، به هه مان شیوه، بویه الله تعالی ده فه رمویت : (مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا)، [سُورَةُ الْأَنْعَامِ: ۱۶۰] .

۱۲۸ - عقبه بن عامر رضي الله عنه وتی : هاوه لّانم پیّم گه‌یشتن : وتیان : پیّغه مبه‌ر ﷺ له‌م ئایه‌ته‌دا : (وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ)، [سُورَةُ الْأَنْعَامِ: ۱۶۰] .
فه‌رموویه‌تی : ئه‌وه [وتنی] وشه‌ی شیرکه .

۱۲۹ - ابن عباس وتی : شیرکه .
۱۳۰ - به‌ه‌مان شیّوه ریوایه‌ت کراوه له‌ عبد الله بن مسعود و أنس بن مالك و أبي وائل، و عطاء و الحسن و سعيد بن جبیر و عكرمة و النخعي و أبي صالح و الزهري و زيد بن أسلم و محمد بن كعب القرظي و السدي و قتادة و الضحاك .

: ئه‌م ریوایه‌تانه له‌لایه‌ن ئه‌م زانایانه‌وه زیاتر به‌هیژی ده‌که‌ن (که مانای وتنی وشه‌ی شیرکه) والله اعلم .

۱۳۱ - قتادة له‌م ئایه‌ته‌دا : (فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا)، [سُورَةُ الْأَنْعَامِ: ۱۶۰] .
وتی : بۆمان باسکراوه که پیّغه مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموویت : گهر به‌نده غه‌می کردنی چاکه‌یه‌کی بیّت و نه‌یکات ئه‌وا چاکه‌که‌ی بۆ ده‌نوسریت، وه گهر غه‌می کردنی خراپه‌یه‌ک بۆ و پاشان بی‌کات ئه‌وا خراپه‌که‌ی بۆ ده‌نوسریت .

(فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا)، [سُورَةُ الْأَنْعَامِ: ۱۶۰] .

۱۳۲ - **أبي زر** رضي الله عنه وتي : الله تعالى له قيامه ت به بهنده ده‌لئيت :
ئه‌ی بهنده، گهر به چاکه‌یه‌ک هاتیه لام، ئه‌وا من پاداشتی ده **[چاکه‌ت]**
ده‌ده‌مه‌وه، وه گهر به خراپه‌یه‌ک هاتیه لام، ئه‌وا من هه‌مان خراپه‌ی پئ ده‌ده‌م،
یان لئ خۆشده‌بم .

۱۳۳ - **پرسیار کرا له‌دایکی ئیمانداران عائشہ** رضي الله عنها ده‌رباره‌ی
مندالی زینا .

ئه‌ویش فه‌رمووی : **[منداله‌که]** هیچ هه‌له‌یه‌کی له‌سه‌ر نییه له‌و شتانه‌ی
دایک باوکی کردوویه‌تی، وه فه‌رمووی : **(وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى)**، [سُورَةُ الْأَنْعَامِ:
۱۶۴] .

۱۳۴ - **مقاتل بن حیان** ده‌رباره‌ی ئه‌و ئایه‌ته : **(وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ)**، [سُورَةُ الْأَنْعَامِ: ۱۶۵]

ده‌لئيت : واته : له فه‌زڵ و ده‌وله‌مه‌ندی .

: واته که الله تعالى هه‌ندیکیان به‌سه‌ره‌ه‌ندیکی ترپه‌یان به‌رزتر کردووه، ئه‌وا
له فه‌زیله‌ته وه یانیش له ده‌وله‌مه‌ندیه، والله اعلم .

۱۳۵ - مقاتل بن حیان له م ئایه‌ته‌دا : (لَيَبْلُوكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ)، [سُورَةُ الْأَنْعَامِ: ۱۶۵] .

ده‌لئیت : ده‌وله‌مه‌ند و هه‌ژار، به‌رێز و زه‌لیل، ئینسانی ئازاد و به‌نده، هه‌موویان تاقی ده‌کرینه‌وه .

۱۳۶ - سعید بن جبیر له م ئایه‌ته‌دا : (لَغَفُورٌ)، [سُورَةُ الْأَنْعَامِ: ۱۶۵] .

وتی : واته : لیخۆشبووه بۆ تاوانه‌کان .

۱۳۷ - محمد بن إسحاق له هه‌مان ئایه‌ت وتی : واته : له تاوانه‌کان خۆشده‌بیّت .

: کاتی کۆمه‌له‌ که‌سێ یه‌ك قسه‌ ده‌که‌ن مانای ئه‌وه‌ نییه‌ نه‌نوسری مادام جارێک نوسراوه، به‌لکو هه‌رچه‌ندی و تراوه بینوسیت زیاتر ته‌فسیره‌که‌ی به‌هێز ده‌کات له‌سه‌ر ئه‌ومانایه، والله اعلم .

۱۳۸ - سعید بن جبیر له م ئایه‌ته‌دا : (رَحِيمٌ)، [سُورَةُ الْأَنْعَامِ: ۱۶۵] .

ده‌لئیت : واته : مېهره‌بانه بۆ ئیمانداران .

۱۳۹ - محمد له هه‌مان ئایه‌ت ده‌لئیت : رَحم به‌به‌نده‌کانی ده‌کات له‌وه‌ی تێیاندايه .

آخر تفسیر الأنعام

والحمد لله ربّ العالمین

اللَّهُمَّ اجْعَلْ عَمَلِي كُلَّهُ صَالِحاً وَاجْعَلْهُ لَوَجْهِكَ خَالِصاً وَلَا تَجْعَلْ لِي أَحَدٍ فِيهِ
شَيْئاً

وصلّى الله وسلم على سيدنا محمد وآله وصحبه والتابعين لهم بإحسان إلى
يوم الدين وسلّم تسليمًا

<https://t.me/Alaikumbisuuna>